

ISMENE

Van Yannis Ritsos / encenering :Marianne Pousseur et Enrico Bagnoli
Muzikaal gedicht : Georges Aperghis

Donderdag 5 > zaterdag 7 maart 2009 om 20u15 / Maastricht AINSI
Met Nederlandse boventitels

Ismene, de dochter van Oedipus, en de zuster van Antigone, degene die uitgesloten is bij de tragedie, die is voorbijgestoken door de vastbesloten razernij van Antigone, komt terug op het voorplan van de scène. Ritsos maakt zich meester van de mythologie, en brengt deze over naar het hier en nu. Wanneer de poëzie van Yannis Ritsos zich verbindt met de muziek van Georges Aperghis en de stem van Marianne Pousseur, wordt de reis naar het absolute beloofd.

Créé en novembre dernier à la Balsamine où il reçoit un accueil très chaleureux du public et de la presse, « Ismène » est la création d'une œuvre originale de Georges Aperghis sur un poème homonyme de Yannis Ritsos.

Un opéra pour voix seule, une espèce de dialogue intérieur, une performance pour un corps et les éléments naturels. Il s'agit avant tout d'une invitation faite aux spectateurs à voir et entendre, à pénétrer une installation visuelle se tissant à un travail vocal d'une nudité absolue, dans un grand mouvement associant ouverture et concentration extrême.

Ismène, telle une jardinière de la mémoire, cultive dans la solitude le contact sensoriel avec les éléments de son enfance. De son attachement aux valeurs les plus minuscules, en contraste avec l'absolutisme de sa sœur Antigone et la grandiloquence ou la hauteur de vue de rigueur au palais de son père, Oedipe, naît une pensée, un discours, une vision, qu'elle construit avec lenteur et sérénité.

Ce mouvement, opéré par une femme en fin de vie, transportant son bagage d'expériences, de violences, transmuté en une longue méditation à la fois clairvoyante et lyrique, fait d'Ismène un personnage universel, en même temps qu'unique et très attachant.

Le spectacle trouvera sa résonance dans cet écrin à l'esthétique brute du nouveau lieu Ainsi/Maastricht. A découvrir...

[Marianne Pousseur](#)

Tijdens haar studies klassieke zang en kamermuziek aan het Koninklijk Conservatorium in Luik zong ze bij het Collegium Vocale en de Chapelle Royale,

beiden onder leiding van Philippe Herreweghe. Ze nam deel aan verschillende producties van het Théâtre du Ciel Noir onder de regie van Isabelle Pousseur. Samen met Isabelle Pousseur ontstond een productie rond Schönbergs Pierrot Lunaire. Deze voorstelling werd ook verfilmd door de RTBF en stond onder de muzikale leiding van Philippe Herreweghe en het Ensemble Musique Oblique (Parijs)

Aansluitend zong ze bij het Schonberg Ensemble (Den Haag), Musique Oblique (Parijs), Ensemble Erwartung (Parijs), Musique Nouvelle, (Brussel), Die Reihe (Wenen), bij Peter Rundel, Jurgen Wyttenbach en het Ensemble Intercontemporain (Parijs) onder de leiding van Pierre Boulez, in een voornamelijk 20ste eeuwse repertoire.

In december 2000 was ze te gast op het Festival d'automne de Paris, waar ze Infinito Nero van Sciarrino vertolkte. Van diezelfde componist creëerde ze in 2001 Lohengrin samen met het Ensemble Intercontemporain.

Terwijl ze haar theaterwerk voortzet, stichtte ze het vocaal ensemble Hélix, dat voornamelijk hedendaagse muziek brengt. Ze was ook medeoprichtster van La Grande Formations, een jazzensemble met 12 muzikanten.

Sinds september 1994 doceert ze zang, eerst aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel en later aan het Koninklijk Conservatorium van Bergen.

Met Enrico Bagnoli heeft zij als regisseur, decor- en lichtontwerper verschillende voorstellingen en opera's gemaakt zoals Song Books (John Cage, 1996), Le chant des Ténèbres (1997), Histoire de Babar (Poulenc, 2000) en L'enfant et les sortilèges (Ravel, 2001).

[Enrico Bagnoli](#)

Enrico Bagnoli begon zijn theaterloopbaan als technicus, maar is sinds 1985 werkzaam als lichtontwerper voor (muziek)theater- en operaproducties.

Enrico Bagnoli werkte intensief samen met theaterregisseur Thierry Salmon in producties als Le Troiane (1982), Des Passions (1992) en Faustae Tabulae (1995).

In Italië werkte hij o.m. Sosat Palmizi, Raoul Ruiz, Elio De Capitani en Amos Gitai. Andere regisseurs met wie hij samenwerkte zijn Jacques Delcuvellerie, Isabelle Pousseur

Met Luk Perceval met wie hij o.m. Ten Oorlog (1997), Aars (2000) en L. King of Pain (2002), MacBeth (2004) maakte.

Met Guy Cassiers werkte hij eerder samen in voorstellingen De Sleutel (1998), Anna Karenina (1999), The Woman Who Walked into Doors (2002) en Proust 1: De kant van Swann (2003), Proust 2: De kant van Albertine en Proust 3: De kant van Swann(2004).

Voor verschillende muziektheaterproducties van Alain Maratrat en Giorgio Marini ontwierp Bagnoli het lichtplan. Met Marianne Pousseur heeft hij als regisseur, decor- en lichtontwerper verschillende voorstellingen en opera's gemaakt zoals Song Books (John Cage, 1996), Le chant des Ténèbres (1997), Histoire de Babar (Poulenc, 2000) en L'enfant et les sortilèges (Ravel, 2001), *Peer Gynt* (2004).

Meer informatie :

5 > 7 .3 .2009 20.15

AINSI – Lage kanaaldijk 115 6217 CD Maastricht

www.theateraanhetvrijthof.nl +31 43 350 55 44

www.theatredelaplace.be +32 4 342 00 00

9 > 16 €